

Skatteministeriet

23. marts 2023
J.nr. 2023-2601

Til Folketinget – Europaudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 78 af 24. februar 2023 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Søren Søndergaard (EL).

Jeppe Bruus

/ Søren Schou

Spørgsmål

Kan ministeren bekræfte, at selv i det tilfælde, hvor en udelukkelse af skattely-virksomheder fra offentlig støtte i henhold til EU-Kommissionens henstilling af 14. juli 2020, skulle udgøre en restriktion af den fri etableringsret i EU-rettens forstand, kan en sådan restriktion forsat være i overensstemmelse med EU-retten, idet den kan falde under en af de af traktaten og/eller domstolsskabte hensyn som f.eks. hensynet til den offentlige orden eller tvingende almene hensyn?

Svar

Det kan bekræftes, at en restriktion af den frie etableringsret kan være i overensstemmelse med EU-retten, hvis restriktionen er begrundet i traktatbestemte hensyn eller i hensyn, der efter EU-Domstolens praksis udgør tvingende almene hensyn.

Hensynet til at hindre svig og skatteunddragelse er efter EU-Domstolens praksis et tvingende alment hensyn, der kan begrunde en restriktion i etableringsretten. Selv om en restriktion er begrundet i tvingende almene hensyn, er det efter EU-Domstolens praksis dog endvidere et krav, at restriktionen er egnet til at sikre, at det tilstræbte formål nås, samt at restriktionen ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål (proportionalitet).

En regel, hvorefter alle virksomheder, der har ultimative ejere i lande på EU's sortliste over skattely, afskæres fra offentlig støtte, vurderes imidlertid ikke at kunne anses for nødvendig for at hindre svig og skatteunddragelse. En sådan regel vil derfor ikke kunne anses for at opfylde proportionalitetskravet. Det bemærkes herved, at en restriktion for at kunne begrundes i hensynet til at hindre svig og skatteunddragelse skal have som sit specifikke formål at hindre adfærd, der består i at oprette rent kunstige arrangementer, der ikke bygger på nogen økonomisk realitet, og hvis formål er at opnå en uberettiget skattefordel, jf. fx EU-Domstolens dom i de forenede sager C-504/16 og C-613/16, Deister Holding og Juhler Holding, præmis 60 og 97.